

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 825/2025
26.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радана Васиљевића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 10) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Радана Васиљевића, адвоката Вање Гајића поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.199/22 од 25.12.2024.године и Апелационог суда у Београду Кж1 252/25 од 28.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 26.06.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радана Васиљевића, адвоката Вање Гајића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.199/22 од 25.12.2024.године и Апелационог суда у Београду Кж1 252/25 од 28.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.199/22 од 25.12.2024.године окривљени Радан Васиљевић је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 10) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од двадесет година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 09.12.2021.године па надаље.

Истом пресудом је на основу члана 84. КЗ према окривљеном изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара, која ће се спровести у заводу за извршење казне и која може трајати док за то постоји потреба, али не дуже од изречене казне затвора. На основу члана 258. став 4. ЗКП општењени АА и ББ су упућени да свој имовинско-правни захтев остварују у парничном поступку. На основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени Радан Васиљевић је ослобођен од дужности плаћања трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 252/25 од 28.04.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног Радана Васиљевића, адвоката Вање Гајића и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К.бр.199/22 од 25.12.2024.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Радана Васиљевића, адвокат Вања Гајић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног огласи кривим за извршење кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ или за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 4. у вези става 2. КЗ или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног Радана Васиљевића, адвокат Вања Гајић у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама прекорачена оптужба из разлога што је првостепени суд у изреци пресуде окривљеног огласио кривим за теже чињенично стање од оног описаног у оптужници и то у погледу укупног броја повреда које је задобила оштећена, а што представља задирање у биће кривичног дела. Поред тога, другостепени суд је потврдио овакву пресуду, наводећи потпуно нетачно, да у оптужници нигде није наведен укупан број повреда, већ да је само наведено да је окривљени нанео оштећеној вишеструке тешке телесне повреде опасне по живот, иако у самој оптужници јасно пише да је окривљени нанео оштећеној укупно четрнаест повреда, а у изреци пресуде да је нанео седамнаест повреда. По оцени браниоца, у конкретном случају суд није могао сам да мења чињенични опис, чиме је повредио објективни идентитет оптужнице, већ је јавни тужилац евентуално могао да изврши прецизирање оптужног акта.

Изнете наводе захтева бранилаца, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Београду К.бр.146/22 од 18.04.2022.године окривљеном Радану Васиљевићу је стављено на терет да је дана ...2021. године, у периоду од 03,00 часова до 12,40 часова, у Београду, ГО ..., ул. ... бр. ..., у свом стану на другом спрату породичне куће, у стању смањене урачунљивости али не битно, под утицајем од 1,01 промила алкохола у крви, у које стање се сам довео употребом алкохола, свестан свог дела и његове забрањености, чије је извршење хтео, лишио живота члана своје породице – супругу ВВ, коју је претходно психички злостављао, тако што јој је ограничено и забрањено кретање, узимао јој зараду и

располагао њеним новцем и наследством који је трошио на коцку и алкохол, забрањивао дотеривање, избацивао из куће из разлога љубоморе, присиљавао је да пије и у дужем временском периоду је из разлога љубоморе нападао да га вара, због чега су се стално свађали, да би оштећену дана 05.12.2021. године, након једне од свађа, избацио из стана, због чега је оштећена три ноћи преспавала у стану њиховог сина АА у приземљу породичне куће, да би дана 08.12.2021. године након разговора са АА, окривљени пристао да се оштећена врати у стан уз обећање да “више неће да је дира” и да ће се помирити, након чега је АА истог дана око 23,50 часова оштећену са посла довео кући, када се она вратила у стан окривљеног Васиљевић Радана, након чега ју је, док је седела на угаоној гарнитuri у дневној соби, окривљени поново нападао да га вара и вичући на њу тражио да му то призна и терао је да пије ракију, док му је она одговарала да нема шта да му призна, након чега је, око 03,00 часова, више пута ударио песницама и шакама по глави и лицу, услед чега је оштећена запомагала, због чега јој је преко уста прелепио лепљиву траку да не виче и везао ноге лепљивом траком да не би побегла, а затим јој кухињским ножем “Solingen”, укупне дужине 25,5 цм, дужине сечива 13 цм, исекао гардеробу коју је имала на себи, и то: џемпер, прслук, две мајице, грудњак, фармерке и доњи веш, коју гардеробу је након тога скинуо са оштећене, услед чега је оштећена остала потпуно нага и у више потеза јој ножем исекао неколико праменова косе, да би је, након тога, истим ножем укупно 14 пута убо у пределу трупа, наневши јој вишеструке тешке телесне повреде опасне по живот и то: убодине грудног коша у пределу вратне јаме, на граници левог прсног и грудњачиног предела, у десном прсном пределу, у левом прсном пределу, у пределу спољашње стране брадавице леве дојке, у левом подлопатичном пределу, као и вишеструке потпуне попречне преломе обеју горњовиличних костију у доњој трећини и прелом споја горњовиличних и јагодичних костију и бројне лаке телесне повреде у виду убодина и то забодина у десном подлопатичном пределу, у унутрашњој трећини десног кључачиног предела, на граници левог поткључног и левог прсног предела, у левом прсном пределу, у грудњачином пределу, на врху левог рамена леве руке, на граници предње и спољашње стране леве надлактице, на спољашњој страни леве надлактице инадлактице у средњој трећини, плитке секотине на предњој страни леве надлактице у средњој трећини, комбинацију секотине и убодине на предњој страни леве надлактице у средњој трећини, режњасту секотину на задњој страни леве надлактице на граници средње и доње трећине, нагњечине коже чеоног предела, левог јагодичног предела и леве половине горње усне, средишњег дела доње усне, крвне подливе капака оба ока, левог образа, левог доњовиличног предела, леве трећине доње усне, десног образа, десне половине доњовиличног предела и горње и доње усне, три огуљотине у пределу носа, крвне подливе меког ткива лица, уздужну цртасту огуљотину у пределу унутрашње стране брадавице леве дојке, огуљотину на задњој страни десног лакта, од којих повреда је оштећена преминула услед искрварења из пресечених крвних судова дуж канала убодина и секотина грудног коша и леве руке и из раскиданих крвних судова око вишеструко преломљених костију, чиме је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 10. КЗ.

Изреком пресуде Вишег суда у Београду К.бр.199/22 од 25.12.2024.године окривљени Радан Васиљевић је оглашен кривим да је дана ...2021. године, у периоду од 03,00 часова до 12,40 часова, у Београду, ГО ..., ул. ... бр. ..., у свом стану на другом спрату породичне куће, у стању смањене урачунљивости али не битно, под утицајем од 1,01 промила алкохола у крви, у које стање се сам довео употребом алкохола, свестан свог дела. и његове забрањености, чије је извршење хтео, лишио живота члана своје

породице - супругу ВВ, коју је претходно психички злостављао, тако што јој је ограничавао и забрањивао кретање, узимао јој зараду и располагао њеним новцем и наследством који је трошио на коцку и алкохол, забрањивао дотеривање, избацивао из куће из разлога, љубоморе, присиљавао је да пије, и у дужем временском периоду је из разлога љубоморе, нападао да га вара, због чега су се стално свађали, да би оштећену дана 05.12.2021. године, након једне од свађа, избацио из стана, због чега је оштећена три ноћи преспавала у стану њиховог сина АА у приземљу породичне куће, да би дана 08.12.2021. године након разговора са АА, оптужени пристао да се оштећена врати у стан уз обећање да "више неће да је дира" и да ће се помирити, након чега је АА истог дана око 23,50 часова оштећену са лосла довео у кућу, када се она вратила у стан оптуженог Васиљсвић Радана, након чега ју је, док је седела на угадној гарнитурѝ у дневној соби, оптужени поново нападао да га вара и вичући на њу тражио да му то призна и терао је да пије ракију, док му је она одговарала да нема шта да му призна, након чега је, око 03,00 часова, више пута ударио песницама и шакама по глави и лицу, услед чега је оштећена запомагала, због чега јој је преко уста прелепио лепљиву траку да не виче и везао ноге лепљивом траком да не би побегла, а затим јој кухињским ножем "Solingen", укупне дужине 25,5 цм, дужине сечива 13 цм, исекао гардеробу коју је имала на себи, и то: џемпер, прслук, две мајице, грудњак, фармерке и доњи веш, коју гардеробу је након тога скинуо са оштећене, услед чега је оштећена остала потпуно нага и у више потеза јој ножем исекао неколико праменова косе, да би, након тога, истим ножем оштећеној нанео седамнаест повреда нанесених дејством општрице и шиљка механичког оруђа, и то четрнаест убодина, једну повреду у виду комбинације секотине и убодине, две секотине, од којих је једнаест убодина било у пределу трупа, док је преосталих шест повреда - три убодине, две секотине и једна комбинација секотине и убодине, било на левој руци, а којом приликом јој нанео шест тешких телесних повреда опасних по живот то: убодину и то забодину грудног коша, у пределу вратне јаме, на граници левог прсног и грудњачиног предела, у десном прсном пределу, у левом прсном пределу, у пределу спољашње стране брадавице леве дојке, у левом подлопатичном пределу, затим и вишеструке потпуне попречне преломе обеју горњовиличних костију у доњој трећини и прелом споја горњовиличних и јагодичних костију, као и бројне лаке телесне повреде у виду убодина и то забодина у десном подлопатичном пределу, у унутрашњој трећини десног кључачиног предела, на граници левог поткључног и левог прсног предела, у левом преном пределу, у грудњачином пределу, на врху левог рамена леве руке, на граници предње и спољашње стране леве надлактице, на спољашњој страни леве надлактице у доњој трећини, плитке секотине на предњој страни леве надлактице у средњој трећини, комбинацију секотине и убодине на спољашњој страни леве надлактице у средњој трећини, режњасту секотину на задњој страни леве надлактице на граници средње и доње трећине, нагњечине коже чебног предела, левог јагодичног предела и леве половине горње усне, средишњег дела доње усне, крвне подливе капака оба ока, левог образа, левог доњовиличног предела, леве трећине доње усне, десног образа, десне половине доњовиличног предела и горње и доње усне, три огуљотине у пределу носа, крвне подливе меког ткива лица, уздужну цртасту огуљотину у пределу унутрашње стране брадавице леве дојке, огуљотину на задњој страни десног лакта, од којих повреда је оштећена преминула услед искрварења из пресечених крвних судова дуж канала убодина и секотина грудног коша и леве руке и из раскиданих крвних судова око вишеструко преломљених костију лица, чиме је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 10) Кривичног законика,

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП, пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе).

Из одредбе члана 420.ЗКП произилази да закон не захтева идентитет у погледу правне оцене дела, али да захтева да између оптужбе и пресуде постоји идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела, тако да евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива. По оцени Врховног суда, чињеничним описом радњи извршења у изреци пресуде суд није прекорачио оптужбу, с обзиром да у чињеничном опису постоји идентитет лица које је оптужено и то окривљеног Радана Васиљевића (субјективни идентитет) и дела које је предмет оптужбе и то кривичног дела из члана 114. став 1. тачка 10) КЗ (објективни идентитет), а чињенични опис наведеног кривичног дела у изреци првостепене пресуде у битном се не разликује од оног наведеног у оптужници.

По оцени Врховног суда, разлика у чињеничном опису у изреци првостепене пресуде у односу на оптужни акт је та што је прецизиран укупан број повреда који је нанет дејством оштице и шиљка, тако што је у изреци пресуде наведено да их је било укупно седамнаест, од чега су четрнаест биле убодине, једна повреда у виду комбинације секотине и убодине и две секотине, док у оптужном акту није наведен укупан број повреда, али из чињеничног описа оптужнице произилази да је такође било укупно седамнаест повреда које су настале дејством оштрице и шиљка, јер је наведено да је било четрнаест убодина у пределу трупа, затим плитке секотине на предњој страни леве надлактице у средњој трећини, комбинација секотине и убодине на предњој страни леве надлактице у средњој трећини и режњаста секотина на задњој страни леве надлактице на граници средње и доње трећине. Дакле, у изреци пресуде је наведен исти укупни број повреда и исти број убодина као и у оптужном акту, а то је четрнаест, уз ту разлику што је наведено да је једанаест било у пределу трупа а три на левој руци, док је у оптужном акту наведено да је свих четрнаест било у пределу трупа. Имајући све у виду, наведене измене се не могу сматрати прекорачењем оптужбе, већ се ради само о прецизирању повреда које је задобила оштећена, из чега произилази да није повећана криминална количина радње кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, нити је окривљени због наведене измене стављен у неповољнији положај.

Стога се неосновано захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је суд на утврђено чињенично стање применио закон који се не може применити. Ово из разлога што је у конкретном случају окривљени поступао у афекту, услед псовки и увреда које му је оштећена упутила, те је код окривљеног постојао висок степен гнева, љутње, беса и љубоморе. По оцени браниоца, убиство на мах би постојало јер је окривљени у врло кратком временском периоду након изречене увреде, узео нож и њиме нанео смртоносне повреде оштећеној, а дело извршио у стању јаке раздражености и под дејством алкохола, те су у радњама окривљеног остварени елементи кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ.

Бранилац окривљеног истиче и да је постојала могућност да се радње окривљеног квалификују као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 4. у вези става 2. КЗ, са образложењем да се лишење живота оштећене може приписати нехату окривљеног, који да је желео да лиши живота оштећену, то би учинио још док је оштећена била везана и залепљена јој трака преко уста, те неспорне чињенице да окривљени није циљао виталне органе оштећене.

Одредбом члана 114. став 1. тачка 10) КЗ је прописано да ће се затвором од најмање десет година или доживотним затвором казнити ко лиши живота члана своје породице којег је претходно злостављао.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, из изреке правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К.бр.199/22 од 25.12.2024.године јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 10) КЗ и то како објективна, која се односе на радње окривљеног, односно да је окривљени лишио живота члана своје породице - супругу ВВ, коју је претходно злостављао, као и субјективна обележја, односно да је окривљени поступао у стању смањене урачунљивости, али не битно и био свестан забрањености свог дела, био свестан свог дела и хтео његово извршење. Имајући у виду наведено, наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да се у радњама окривљеног евентуално стичу елементи кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ или кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 4. у вези става 2. КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени су као неосновани.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић